

**Schriftelijke vragen aan het college (op basis van artikel 16 of artikel 55
Reglement van Orde)**

Datum: 3 december 2025
Zaaknummer: 1260863
Steller van de vragen: Harry Stam
Politieke partij: ChristenUnie Molenlanden
Onderwerp: Belastingverordeningen 2026 raadsvergadering 16-12-2025 agendapunt 5d
Portefeuillehouder: Bram Visser
Behandelend ambtenaar: Robert van Oenen
Toelichting: Tijdens de commissievergadering van 4 december jl. hebben wij een verduidelijkingsvraag gesteld nav de tekst in het raadsvoorstel over de stimulering van initiatieven waar leges voor betaald moeten worden. Die vraag kon niet beantwoord worden, vandaar deze schriftelijk is ingediend.
Vraag 1: In argument 3.2 wordt ons geprobeerd helder te maken dat we het proces in de voorfase van initiatieven, waarvoor leges betaald moeten worden, willen verbeteren en stimuleren door de tarieven voor de omgevingstafels te verlagen. Als we het goed begrijpen dan komen er daardoor meer aanvragen, omdat het goedkoper wordt, maar aan de andere kant willen we ook minder afwijzingen hebben die voorkomen konden worden in de voorfase. Wij hebben argument 3.2 proberen te doorgronden maar konden dat niet zonder de hulp van een tool die er B1 van maakt, dus nu denken we het te begrijpen.

De vraag die wij onszelf stelden was: hoe rijmt dit met het doel om meer aanvragen te ontvangen omdat het tarief lager wordt? De kans dat daar dus ook meer afwijzingen tussen zitten wordt daarmee toch ook groter?

Wij dachten dat het college wellicht bedoelt: **door aan de voorkant nog scherper op de beoordeling te zijn, het nadelige effect van meer afwijzingen later weer grotendeels wordt opgeheven.**

Klopt dit?

Antwoord 1:

Overleg voorafgaand aan een vergunningaanvraag is met de komst van de Omgevingswet een belangrijker instrument geworden. In deze fase kunnen plannen goed afgestemd worden, zodat er bij de formele aanvraag meer wenselijke en haalbare plannen worden ingediend. Na bijna 2 jaar Omgevingswet zien we dat het aantal aanvragen in de voorfase veel lager is geweest dan verwacht. Een plan dat niet haalbaar is in de voorfase leidt niet tot een afwijzing van een plan, maar tot een negatief advies. Met een negatief advies weet een burger dat de kans van slagen van zijn plan beperkt is.

Naast de voorfase bestaat ook het reguliere aanvraagtraject. Burgers die geen gebruik maken van de voorfase en een verzoek indienen wat niet haalbaar blijkt krijgen een weigering van een vergunning. Aanvragen die geweigerd worden kosten relatief veel ambtelijke capaciteit en hebben ook een grotere kans op bezwaar/beroepsprocedures.

Door de voorfase goedkoper te maken verwachten wij dat er meer plannen worden aangeboden in de voorfase. Hierdoor kan er meer afgestemd worden en is de kans op aanvragen die leiden tot een weigeringen lager. Dit leidt tot minder ambtelijke kosten en tot minder ontevreden burgers.